

Nesprávné zatížení

Potápěč

Tento potápěč je zdravý starší muž, který si užívá důchodu cestováním v obytném automobilu a potápěním v různých oblastech.

Ponory

Jednoho dne měl tento potápěč potíže s vyvážením, byl neustále tzv. pozitivní. Opakovaně se snažil zůstat u dna, ale úsilí, které ho to stálo, jej čím dál více frustrovalo. Aby dosáhl negativnějšího vyvážení, umístil si mezi kůži a neoprenový oblek dosti velký kus korálu.

Komplikace

Nevědomky použil pro větší zatížení žahavku rozvětvenou. Tento korál způsobil okamžitou reakci v dolní oblasti břicha, přičemž příznaky byly naprosto typické pro reakci na zmíněnou žahavku rozvětvenou: zčervenání, velmi silné svědění a pálení. Krátce na to ponor ukončil, aby si mohl zranění ošetřit rychlým osprchováním a nanesením nějakého krému proti svědění.

Příznaky tohoto bodnutí žahavkou rozvětvenou se u něj opakovaně dostavovaly po dobu devíti měsíců. Vyrážka přetrvávala, někdy silněji, jindy s určitým ústupem, svědění a pálení se někdy stávalo až nesnesitelným. Protože se nedostavovalo žádné podstatné zlepšení, obrátil se o radu na DAN.

Zranění

Žahavka rozvětvená je živý tvor, který se zpravidla vyskytuje v tropických a subtropických vodách. Anglické jméno (fire coral) dostala podle svého vzezření, neboť se velmi podobá klasickým korálům tvořícím podmořské útesy. Jak skutečné korály, tak žahavky rozvětvené patří do čeledi Cnidaria phylum a obsahují nematocysty – skutečné korály patří do třídy anthozoanů, žahavky rozvětvené patří do třídy hydrozoanů. Žahavka rozvětvená se zdá být příbuznější medúzám a jiným bodavým sasankám, zatímco anthozoany (všechny druhy) tvořící korálové útesy se zpravidla nazývají jen korály.

Skelet žahavky rozvětvené je pokryt póry, v kterých jsou umístěna chapadla s nematocystami (s bodavými buňkami), jejichž dotyk má za následek typický pocit pálení. Žahavky rozvětvené mají různé tvary i velikosti: mohou vypadat jako parohy, velké čepele nebo jako malé krabičky.

Reakce

Ostré okraje korálů mohou způsobit natržení kůže, což umožňuje malým částicím korálů (obsahujícím různé bakterie) a toxinům uvolněným z nematocyst se dostat do rány. Během prvních 10 až 15 minut tak může dojít k prvnímu zanícení, které mnoho poraněných jedinců popisuje jako pocit silného pálení – “mít kůži jako v ohni”.

Tyto toxiny mohou způsobit otok, svědění, bolestivost na tlak a hlavně prodlužují léčení rány. Místní hnisání se může dále infikovat a taková rána vyžaduje odborné lékařské ošetření i s použitím antibiotik. Jestliže se bodnutí žahavkou neošetří a neléčí správným způsobem, mohou příznaky zánětu přetrvávat od několika dní až po řadu měsíců.

Poraněný potápěč může zažívat i další odezvu na infekci způsobenou žahavkou rozvětvenou: otok a bolestivost lymfatických uzlin a bolesti kloubů. K tomu navíc nauzeu, zvracení, horečku, zimnici a nadměrnou únavu.

Podle doktora Carla Edmondse, který napsal knihu Nebezpeční mořští živočichové, byly v některých případech poranění žahavkou rozvětvenou zaznamenány neuropsychologické příznaky jako “úzkost, deprese, nespavost, slabost a apatie”.

Doktor Edmonds tvrdí, že intenzita příznaků závisí na množství jedu v ráně, na druhu mořského živočicha,

s kterým došlo ke kontaktu a na zdravotním stavu poraněného potápečce před zraněním.

Léčení

Správná terapie v případech poranění žahavkou rozvětvenou může začít aplikací octa (kyseliny octové) nebo pastou obsahující jedlou sodu (neníli k dispozici ocet). (Nedoporučuje se však použít ocet i jedlou sodu společně.) Každá z těchto látek může snížit výron z nematocyst.

Volně prodejný hydrokortizonový krém může přinést úlevu při slabších zánětech nebo zčervenání. Jeli reakce silnější, nebo když přetrvává, může být zapotřebí pokusit se dosáhnout úlevy aplikací ústně podávaného prednisonu. Ten lze však získat pouze návštěvou u lékaře, neboť je jen na předpis.

V knize "Zdravotní průvodce nebezpečnými mořskými živočichy a rostlinami" nedoporučuje doktor Paul Auerbach používat ani metylované alkoholy (např. vodu po holení), ani pitný alkohol nebo organické roztoky jako kerosin, terpentýn nebo benzín. V knize DAN nazvané Příručka k často kladeným zdravotnickým otázkám doktor Auerbach také doporučuje úvodní vyčištění korálového škrábnutí mýdlem a vodou a použití neomycinu (Neosporinu), což může snížit riziko infekce. Když se poraněné místo infikuje, doporučuje se vyhledat lékařskou pomoc. Některé druhy bakterií často se vyskytující v mořském prostředí mohou být nebezpečné zvláště osobám se sníženou imunitou.